

Frederikshavn Kommune
Marianne Ellersgaard
Rådhus Allé 100
9900 Frederikshavn

Kystdirektoratet
J.nr. 18/01495-13
11-12-2019

Afgørelse på ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på bynære arealer i eller omkring havne i Frederikshavn Kommune

I medfør af naturbeskyttelseslovens¹ § 69, stk. 3, jf. § 69, stk. 1, har Kystdirektoratet truffet følgende afgørelse:

- Ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på/ved Rønnerhavnen, Ålbæk Havn og Strandby Havn imødekommes delvist.
- Ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på/ved Skagen Havn, Sæby Havn og Voerså Havn imødekommes ikke.

Begrundelsen for afgørelsen samt kortbilag fremgår af bilag 1-6.

Kystdirektoratet vil sørge for, at strandbeskyttelseslinjens forløb tilrettes i matrikelkortet.

Ansøgning

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, fremgår, at miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at lovens § 15 (om strandbeskyttelse) ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Af lovens § 69, stk.3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Det fremgår videre, at miljø- og fødevareministeren kan træffe én samlet afgørelse efter denne bestemmelse for den enkelte kommune, og at ansøgning skal være indsendt inden den 1. juni 2018.

Frederikshavn Kommune har den 31. maj 2018 ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i og omkring seks havne:

- Rønnerhavnen
- Ålbæk Havn
- Strandby Havn
- Skagen Havn

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse

- Sæby Havn
- Voerså Havn

Baggrund og lovbemærkninger

I juni 2016 blev Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne enige om aftalen "Danmark i bedre balance – Bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet", som Liberal Alliance siden har tilsluttet sig. Af aftalen fremgår, at naturbeskyttelseslovens regler om strandbeskyttelseslinjen ændres, så kommunerne får mulighed for at søge miljø- og fødevareministeren om at få strandbeskyttelseslinjen ophævet på havne og på arealer mellem by og havn (både på arealer mellem by og havn i byzone og for tilsvarende helt bynære arealer i landzone).

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. 122 (lov om ændring af lov om naturbeskyttelse), der blev fremsat den 25. januar 2017, at den gældende strandbeskyttelseslinje er fastlagt, så de havne, der ligger integreret i en by, er undtaget fra strandbeskyttelse, mens de havne, der ligger fremskudt foran en by eller på anden måde ligger afgrænset fra byen og som har en åben karakter uden sammenhængende bebyggelse, er fuldt omfattet af strandbeskyttelse. Det indebærer, at det på nogle havne og på arealer mellem byen og havnen kan være vanskeligt for kommunen at planlægge for nye initiativer som f.eks. faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål.

Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at kriterierne for at imødekomme en kommunal ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vil være baseret på en samlet vurdering af de landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige forhold på stedet og de eksisterende, konkrete bebyggelsesforhold på havnen og på kysten set i forhold til havnens karakter og afstanden mellem byen og havnen. Endvidere fremgår det af lovbemærkningerne, at hvor der er tale om større havne eller havne med væsentlig, eksisterende bebyggelse, der ligger tæt på byen, vil strandbeskyttelseslinjen som udgangspunkt kunne ophæves.

Hvor der er tale om arealer, der ligger som en bræmme mellem byen og havnen, vil en ophævelse af strandbeskyttelseslinjen forudsætte, at der dog landskabeligt er en vis sammenhæng mellem byen og havnen, som skaber mulighed for at knytte byen og havnen tættere sammen. Der tænkes på mindre arealer, der adskiller byen og havnen, eller "lommer", der i dag ligger klemte inde i et havneområde eller mellem havnen og de bebyggede byzonearealer. Der vil ikke kunne søges om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på åbne kyststrækninger, og der vil som udgangspunkt ikke kunne ske ophævelse på og ved små naturhavne. Endelig fremgår det af lovbemærkningerne, at for arealer i Natura 2000-områder vil mulighederne for at ophæve strandbeskyttelseslinjen forudsætte en særlig vurdering.

Det er ikke et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, men det fremgår forudsætningsvist af såvel den politiske aftale forud for lovændringen og af

lovbemærkningerne, at der skal være tale om lokaliteter, hvor der kan planlægges for nye aktiviteter, herunder faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål.

Kystdirektoratets vurdering af kommunernes ansøgninger

Kystdirektoratet har modtaget ansøgning fra 47 kommuner om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på i alt 166 forskellige lokaliteter.

Ved den indledende gennemgang af ansøgningerne bemærkede Kystdirektoratet, at nogle kommuner tilsyneladende ikke havde været opmærksomme på, at u-matrikulerede arealer kan være omfattet af strandbeskyttelse, selv om det ikke fremgår af strandbeskyttelsestemaet i Arealinfo og andre kortværk. Dette skyldes, at strandbeskyttelsestemaet er tilknyttet matrikelkortet. Kystdirektoratet fremsendte derfor en orientering herom til alle 47 kommuner og bad om en tilbagemelding, såfremt oplysningen gav anledning til ændring i afgrænsningen af de ansøgte arealer. Orienteringsbrevet har medført ændringer i flere af ansøgningerne.

Kystdirektoratet har fra lokale borgere, foreninger og klubber uopfordret modtaget indsigelser/bemærkninger til nogle af ansøgningerne. De relevante kommuner er blevet orienteret herom og har fået mulighed for at indsende eventuelle kommentarer til Kystdirektoratet. Flere kommuner har indsendt kommentarer til disse indsigelser/bemærkninger, men ingen ansøgninger er i den forbindelse ændret eller trukket tilbage.

På baggrund af lovbemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, har Kystdirektoratet foretaget en samlet vurdering af de landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige forhold på stedet og de eksisterende, konkrete bebyggelsesforhold på havnen og på kysten set i forhold til havnens karakter og afstanden mellem byen og havnen.

Af lovens § 69, stk. 3, fremgår, at der skal være tale om bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan således ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis blot havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

I den konkrete, samlede vurdering af den enkelte lokalitet har flere forskellige og i nogle tilfælde modsatrettede hensyn indgået i afvejningen. Der er således lagt vægt på, om der på trods af fraværet af en egentlig bymæssig bebyggelse af en vis, mindre størrelse dog er en spredt bebyggelse af en vis, mindre størrelse i nærheden af den ansøgte lokalitet. Det har herunder i videst muligt omfang indgået i vurderingen, om ansøgningen vedrører en lille ø, da de små øer kan være særligt afhængige af mulighederne for at kunne udvikle faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål. På små øer er der således stillet lempeligere krav til hvor få beboelser, der skal til, og i hvilken afstand fra havnen, de ligger, for at det kan karakteriseres som bymæssig bebyggelse henholdsvis en bynær havn.

Sommerhusområder og feriebybebyggelser i nærheden af et ansøgt areal anses ikke i sig selv for at udgøre en bymæssig bebyggelse i lovens forstand, da udnyttelsen er ekstensiv sammenholdt med helårsbeboelse, men

sommerhusområder og feriebybebyggelser er i visse tilfælde indgået i den samlede vurdering af, om der er tale om en bynær havn, hvis der er tale om store, sammenhængende sommerhusområder eller feriebybebyggelser, der ligger tæt på en havn.

Campingpladser er på grund af den ekstensive udnyttelse af arealerne heller ikke anset for at være bymæssig bebyggelse. Af samme grund er campingpladser, hvor der er søgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen blevet vurderet som om, arealet var ubebygget, hvorfor det er campingpladsarealets beliggenhed i forhold til en havn og til en eventuel bymæssig bebyggelse på stedet, der har været afgørende for, om der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på en campingplads.

Hvis der er søgt om ophævelse på arealer, der ligger "ved siden af" en havn, men hvor sådanne arealer åbner mulighed for at binde bymæssig bebyggelse og havn sammen, har det indgået i den samlede vurdering. Hvis afstanden mellem bebyggelse og havn er relativt stor, og de ansøgte arealer derfor ikke kan karakteriseres som en "bræmme" eller en "lomme" har det som hovedregel talt imod at ophæve strandbeskyttelsen. Hvis afstanden mellem havn og bymæssig bebyggelse er relativt stor, men de ansøgte arealer ligger i et meget stort og fuldt udbygget område med mange tusinde beboere, som det f.eks. ses ved Køge Bugt, har det indgået i vurderingen.

Som det fremgår af lovens forarbejder, skal de naturbeskyttelsesmæssige forhold indgå i afvejningen af, om strandbeskyttelsen kan ophæves. De naturbeskyttelsesmæssige forhold på den ansøgte lokalitet er indgået i den samlede afvejning således:

Hvis et ansøgt areal er fredet efter reglerne i naturbeskyttelseslovens kapitel 6, har vurderingen været, at hensynet til de fredede arealer og dermed varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn som altovervejende hovedregel taler for, at strandbeskyttelsen på fredede arealer ikke ophæves undtagen i de få tilfælde, hvor et sådant areal er helt bebygget eller befæstet.

Beskyttelsen af Natura 2000-områder varetages af forskellige lovgivninger som f.eks. strandbeskyttelsen, § 3-beskyttelsen og fredninger efter naturbeskyttelsesloven og af planlovgivningen. En ophævelse af strandbeskyttelsen på et Natura 2000-areal ville kunne medføre, at hensynet til Natura 2000-beskyttelsen ikke i alle tilfælde ville blive varetaget, hvis den potentielle, fremtidige udnyttelse af arealet ikke kræver en myndighedsbehandling som f.eks. en dispensation fra strandbeskyttelsen eller kræver lokalplanlægning eller byggetilladelse.

Hvis et ansøgt areal er helt omfattet af Natura 2000-beskyttelse, er det derfor som altovervejende hovedregel vurderet, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves, medmindre der er tale om et havneareal. Hvis et ansøgt areal kun delvist er omfattet af Natura 2000-beskyttelse, ophæves strandbeskyttelsen i givet fald kun på den del af det ansøgte areal, der ikke er Natura 2000-beskyttet. Såvel for sådanne Natura 2000-arealer som for ansøgte arealer, der ikke er omfattet af

Natura 2000-beskyttelse, men som støder op til et Natura 2000-område, eller for ansøgte arealer, hvor der ligger et Natura 2000-område inden for en vis afstand af det ansøgte areal, er det anført i den konkrete afgørelse, at kommunen forud for en eventuel senere udnyttelse af arealet skal foretage en særlig vurdering.

Hvis et ansøgt areal fuldt ud eller overvejende er omfattet af naturtypebeskyttelsen efter naturbeskyttelseslovens § 3 – og dermed som hovedregel er omfattet af forbuddet mod tilstandsændringer – har vurderingen været, at hensynet til de § 3-beskyttede arealer og dermed varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn taler for, at strandbeskyttelsen på § 3-beskyttede arealer ikke ophæves. Hvis et ansøgt areal kun i beskedent eller begrænset omfang er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, ophæves strandbeskyttelsen for det ansøgte areal, idet det samtidig anføres i den konkrete afgørelse, at § 3-beskyttelsen gælder uændret, og at kommunalbestyrelsens mulighed for at dispensere fra § 3-beskyttelsen tilsvarende gælder uændret – dvs. uanset om strandbeskyttelseslinjen er ophævet eller ikke.

Det bemærkes i øvrigt, at ændringerne i juni 2017 af naturbeskyttelseslovens regler om strandbeskyttelseslinjen blandt andet åbner mulighed for, at klubber, foreninger og institutioner med tilknytning til kyst og strand på lokalplanlagte havne - uden krav om forudgående dispensation - kan opføre f.eks. skure til opbevaring, bålhytter, shelters m.v., ligesom tomme bygninger på havne - uden krav om forudgående dispensation - kan indrettes til f.eks. kiosker, souvenirbutikker, caféer, overnatning m.m.

Desuden har klubber, foreninger og institutioner fået mulighed for at få dispensation til at etablere forskellige faciliteter ved stranden, hvis de opføres i tilknytning til eksisterende aktiviteter, f.eks. ved en parkeringsplads eller en vejnedkørsel, og hvis arealet er omfattet af en lokalplan, der giver mulighed for opførelse af et nærmere bestemt antal bygninger og anlæg.

Turismevirksomheder har fået flere muligheder for at få dispensation til at opføre mindre anlæg i tilknytning til virksomhedens eksisterende bebyggelse, og kommunerne har fået mulighed for at få dispensation til at etablere træfortove på stranden for at skabe øget tilgængelighed. Endelig er der som hidtil adgang til at søge dispensation fra strandbeskyttelsen til mindre foranstaltninger til støtte for friluftslivet og dermed til fremme af turismen.

Kommunen skal offentliggøre denne afgørelse

Det fremgår af § 7 i Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1066 af 21. august 2018 om bygge- og beskyttelseslinjer, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de afgørelser, som Kystdirektoratet træffer i henhold til lovens § 69, stk. 1, vedrørende ændring eller ophævelse af beskyttelseslinjer i lovens § 15. Det fremgår videre, at offentliggørelse finder sted i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 6, stk. 2, og stk. 3, nr. 1-2. Heraf følger, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at offentliggørelse kan ske udelukkende på kommunens hjemmeside. Det følger desuden, at kommunalbestyrelsens offentliggørelse skal indeholde oplysning om hovedindholdet af afgørelsen og hvilke ejendomme eller dele af ejendomme, der er omfattet af afgørelsen.

Herudover skal Kystdirektoratet foreslå, at kommunalbestyrelsen særskilt informerer de private lodsejere, hvor strandbeskyttelseslinjen ændres/ophæves på deres egen ejendom som følge af kommunens ansøgning herom og Kystdirektoratets afgørelse herom. Kystdirektoratet vil på sin hjemmeside offentliggøre nærværende afgørelse i sin helhed.

Klage og søgsmål

Afgørelser truffet efter naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 78, stk. 4, i naturbeskyttelsesloven og § 30 i bekendtgørelse nr. 949 af 30. juni 2017 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen herunder Kystdirektoratet.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Med venlig hilsen

Hans Erik Cutoi-Toft
Områdechef

FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 1

Rønnerhavnen

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer på og ved Rønnerhavnen, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på og ved Rønnerhavnen. De ansøgte arealer er markeret med rød.

Sagens oplysninger

Rønnerhavnen ligger ved den nordlige del af Frederikshavn ud til Kattegat. Se figur 2.

Rønnerhavnen er en større lystbådehavn. På havnen er der faciliteter som toiletter, bad, restaurant, naturlegeplads m.m.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Rønnerhavnen ved den nordlige del af Frederikshavn. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø. DN anbefaler med henvisning til blandt andet områdets store naturmæssige værdier, at strandbeskyttelseslinjen som minimum opretholdes på arealerne nord for Rønnerhavnen.

De ansøgte arealer er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

Størstedelen af det ansøgte areal nord for havnen er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (strandeng, hede og mose). En del af det ansøgte område syd for havnen er ligeledes omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (hede).

Det nærmeste Natura 2000-område - nr. 4, Hirsholmene, havet vest herfor og Ellinge Å's udløb (Habitatområde nr. 4, Fuglebeskyttelsesområde nr. 11 og Ramsar-område nr. 8) ligger lige op til Rønnerhavnen. De to ydermoler ligger i selve Natura 2000-området.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 4		
Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Lagune* (1150)
	Rev (1170)	Boblerev (1180)
	Strandvold med enårige planter (1210)	Strandvold med flerårige planter (1220)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Forklit (2110)	Hvid klit (2120)
	Grå/grøn klit (2130)	Grårisklit (2170)
	Klitlavning (2190)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandet sø (3160)	Vandløb (3260)
	Surt overdrev* (6230)	Tidvis våd eng (6410)
	Rigkær (7230)	
Arter:	Hedepletvinge (1065)	Havlampret (1095)
	Bæklampret (1096)	Odde (1355)
	Gråsæl (1364)	Spættet sæl (1365)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 11		
Fugle:	splitterne (Y)	fjordterne (Y)
	havterne (Y)	tejt (TY)

Da det på tidspunktet for Kystdirektoratets vurdering af ansøgningen ikke er et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, skal Kystdirektoratet gøre opmærksom på følgende:

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, skal myndighederne forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer, f.eks. til etablering af faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål, foretage en såkaldt væsentlighedsvurdering - det vil sige en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området ikke kan udelukkes, skal der foretages en såkaldt konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Viser konsekvensvurderingen, at projektet risikerer at skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

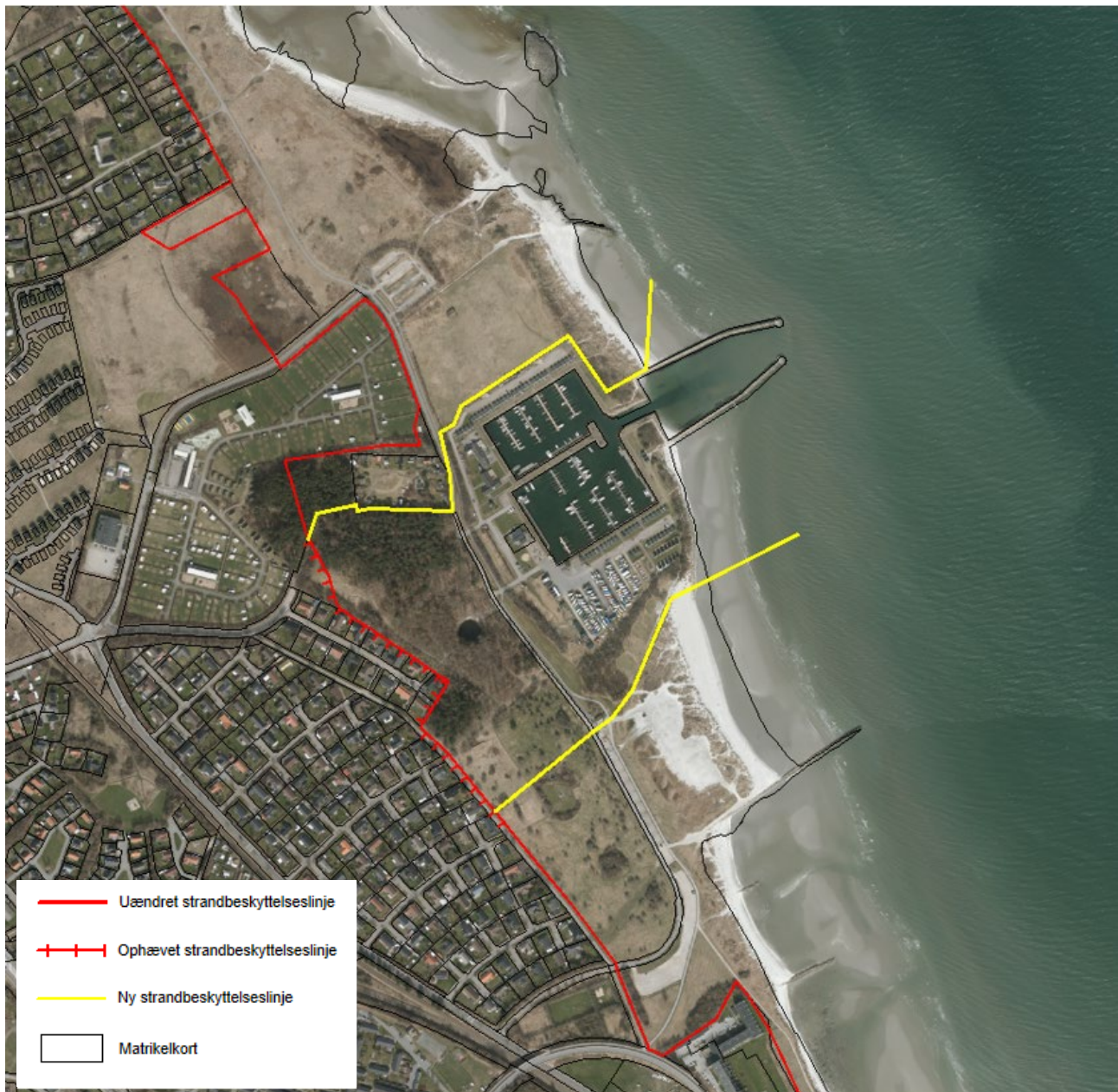
Det er Kystdirektoratets vurdering, at Rønnerhavnen og de ansøgte arealer vest for havnen og lige omkring havnen som udgangspunkt opfylder kriterierne, der ligger til grund for bestemmelsen i § 69, stk. 3, idet der er tale om en bynær havn og bynære arealer, der ligger omkring havnen, hvor der er mulighed for at knytte havn og by tættere sammen. De to ydermoler på havnen ligger i Natura 2000-område, men da der er tale om havnearealer, vurderer Kystdirektoratet, at strandbeskyttelseslinjen på trods heraf kan ophæves.

De ansøgte arealer nord for havnen strækker sig langs den åbne kyst over en strækning på næsten 900 meter. Der ligger ingen bymæssig bebyggelse i tilknytning til disse arealer. Kystdirektoratet bemærker, at campingpladsen og et sommerhusområde, der begge ligger nord/nordvest for havnen, på grund af den ekstensive udnyttelse af arealerne sammenlignet med helårsbeboelse, ikke anses for at udgøre en bymæssig bebyggelse i naturbeskyttelseslovens forstand. Det er derfor Kystdirektoratets vurdering, at de ansøgte arealer nord for havnen ikke kan karakteriseres som bynære arealer, der ligger omkring havnen, jf. naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Strandbeskyttelseslinjen kan derfor ikke ophæves på disse arealer.

De ansøgte arealer syd for havnen strækker sig langs den åbne kyst over en strækning på henved 700 meter fra havnen, hvorfor det er Kystdirektoratets vurdering, at strandbeskyttelseslinjen alene kan ophæves på den del af strækningen, der kan karakteriseres som bynære arealer, der ligger omkring havnen, jf. naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. En del af det bynære areal er imidlertid omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (hede). Da det pågældende areal er af beskeden størrelse, er det Kystdirektoratets vurdering, at strandbeskyttelseslinjen kan ophæves også på dette areal.

Kystdirektoratet kan således delvist imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på arealer på og ved Rønnerhavnen.

På baggrund af afgørelsen vil Kystdirektoratet ændre strandbeskyttelseslinjens forløb som det fremgår af kortet i figur 3.

Figur 3. Kortudsnittet viser det nye forløb af strandbeskyttelseslinjen ved Rønnerhavnen som fastlagt af Kystdirektoratet.

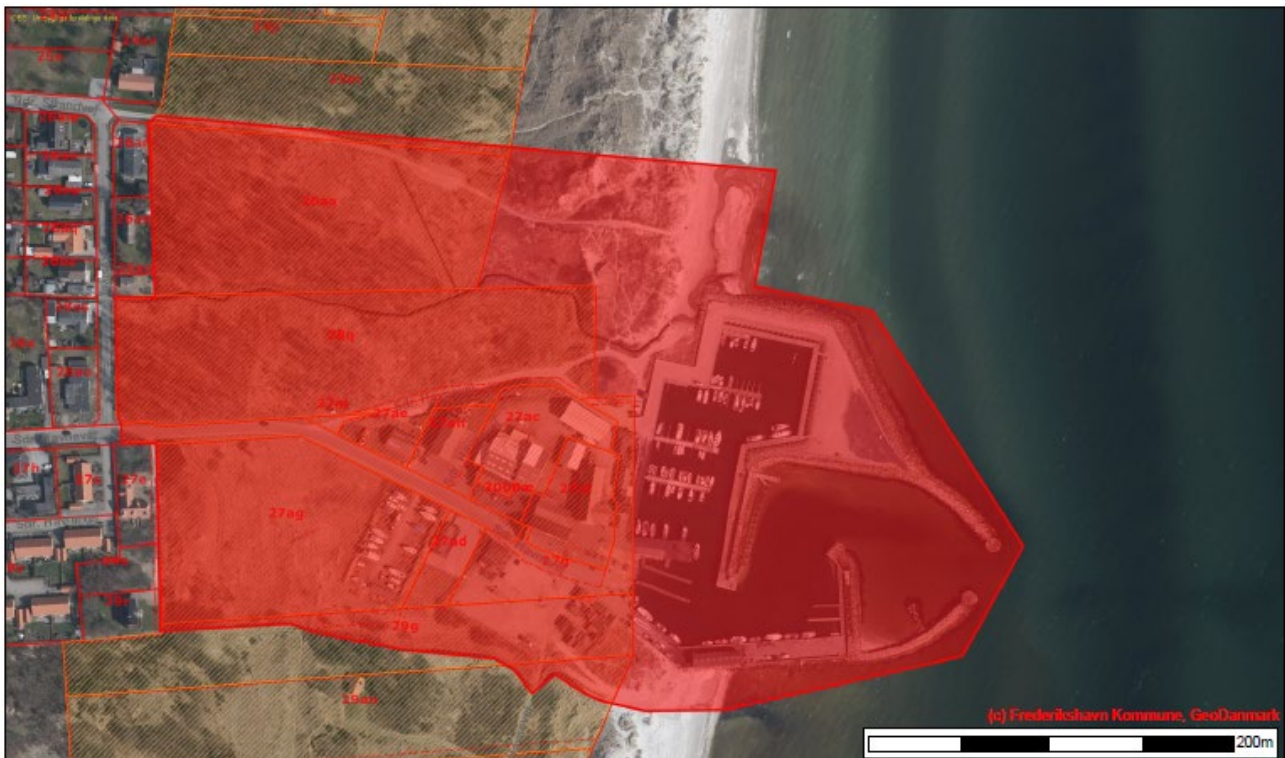
FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 2

Ålbæk Havn

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer på og ved Ålbæk Havn, se figur 1.

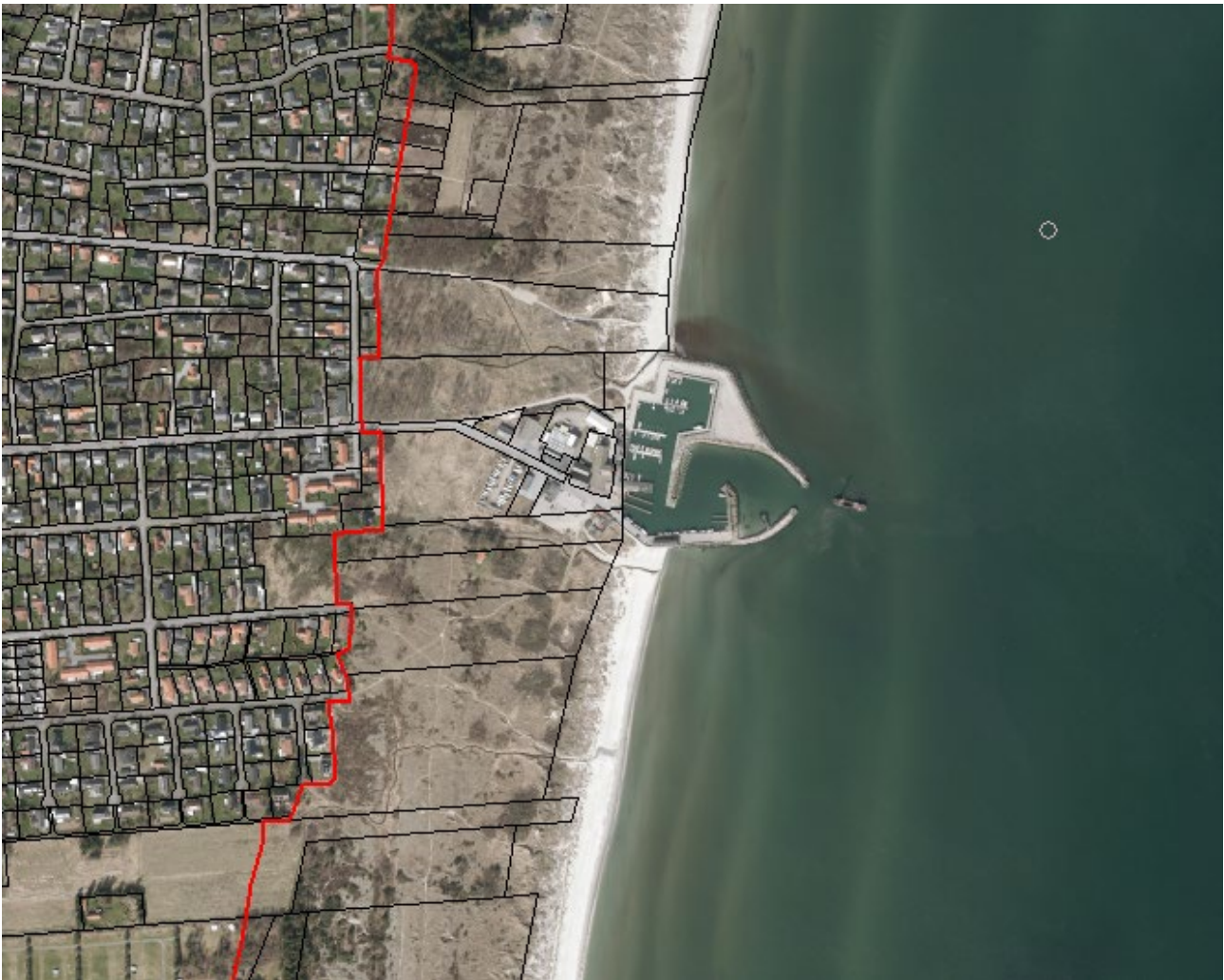
Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på og ved Ålbæk Havn. De ansøgte arealer er markeret med rød.

Sagens oplysninger

Ålbæk ligger mellem Frederikshavn og Skagen ud til Kattegat.

Ålbæk Havn er en lystbåde- og erhvervshavn med plads til 130 lystbåde og 25 fiskerbåde. På havnen er der faciliteter som toiletter bad, indkøbsmuligheder og grillpladser.

Ålbæk By ligger vest for havnen tilbagetrukket fra kysten, se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Ålbæk Havn midt i billedet. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø. DN anbefaler med henvisning til naturbeskyttelse, at strandbeskyttelseslinjen opretholdes på arealerne nord for Sdr. Havnevej (tilkørselsvejen til Ålbæk Havn).

De ansøgte arealer er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

En del af de ansøgte arealer både nord og syd for havnen er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (hede, mose og vandløb).

Det nærmeste Natura 2000-område - nr. 3, Jerup Hede, Råbjerg og Tolshave Mose (Habitatområde nr. 3 og Fuglebeskyttelsesområde nr. 6) ligger ca. 2,4 km sydvest for Ålbæk Havn.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 3		
Naturtyper:	Strandeng (1330)	Grå/grøn klit (2130)
	Klithede* (2140)	Grårisklit (2170)
	Klitlavning (2190)	Enebærklit* (2250)
	Søbred med småurter (3130)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandet sø (3160)	Vandløb (3260)
	Våd hede (4010)	Tør hede (4030)
	Enekrat (5130)	Surt overdrev* (6230)
	Tidvis våd eng (6410)	Urtebræmme (6430)
	Højmose* (7110)	Nedbrudt højmose (7120)
	Hængesæk (7140)	Tørvelavning (7150)
	Rigkær (7230)	Stilkege-krat (9190)
	Skovbevokset tørvemose* (91D0)	
	Arter:	Hedepletvinge (1065)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 6		
Fugle:	plettet rørvagt (Y)	engsnarre (Y)
	trane (Y)	tinksmød (Y)
	mosehornugle (Y)	rødrygget tornskade (Y)

Da det på tidspunktet for Kystdirektoratets vurdering af ansøgningen ikke er et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, skal Kystdirektoratet gøre opmærksom på følgende:

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, skal myndighederne forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer, f.eks. til etablering af faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål, foretage en såkaldt væsentlighedsvurdering - det vil sige en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området ikke kan udelukkes, skal der foretages en såkaldt konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Viser konsekvensvurderingen, at projektet risikerer at skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at Ålbæk Havn og de ansøgte arealer som udgangspunkt opfylder kriterierne, der ligger til grund for bestemmelsen i § 69, stk. 3, idet der er tale om en bynær havn og om bynære arealer omkring havnen, hvor der er mulighed for at knytte havn og by tættere sammen.

En del af de ansøgte arealer er imidlertid omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (hede, mose og vandløb). Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til lovens § 69, stk. 3, taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på disse arealer.

Kystdirektoratet kan således delvist imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på arealer ved Ålbæk Havn.

På baggrund af afgørelsen vil Kystdirektoratet ændre strandbeskyttelseslinjens forløb, som det fremgår af kortet i figur 3.

Figur 3. Kortudsnittet viser det nye forløb af strandbeskyttelseslinjen ved Ålbæk Havn som fastlagt af Kystdirektoratet.

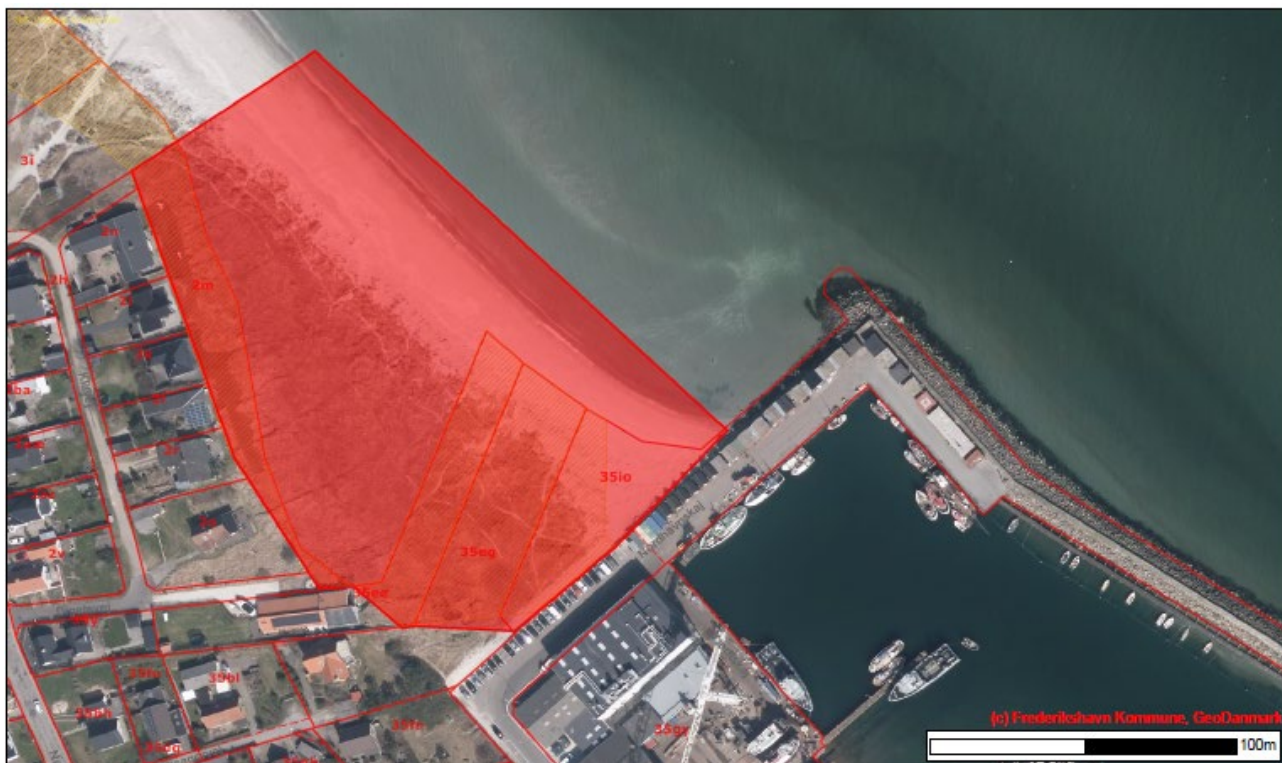
FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 3

Strandby Havn

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på et areal ved Strandby Havn, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen ved Strandby Havn. Det ansøgte areal er markeret med rød.

Sagens oplysninger

Strandby er en mindre by ca. 6 km nordvest for Frederikshavn.

Strandby Havn er både fiskerihavn og lystbådehavn. Lystbådehavnen har plads til omkring 140 både. På havnen er der fiskeauktion, restauranter og mulighed for at leje både og købe fiskeudstyr.

Strandby Havn og det ansøgte areal ligger i tilknytning til den bymæssige bebyggelse i Strandby.

Selve Strandby Havn er allerede undtaget fra strandbeskyttelse. Se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Strandby Havn. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø. DN anbefaler med henvisning til blandt andet naturbeskyttelse, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på det ansøgte areal ved Strandby Havn.

Det ansøgte areal er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

Hele det ansøgte areal med undtagelse af selve stranden er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (hede).

Det nærmeste Natura 2000-område - nr. 4, Hirsholmene, havet vest herfor og Ellinge Å's udløb (Habitatområde nr. 4, Fuglebeskyttelsesområde nr. 11 og Ramsarområde nr. 8) ligger ca. 400 m mod syd.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 4

Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Lagune* (1150)
	Rev (1170)	Boblerev (1180)
	Strandvold med enårige planter (1210)	Strandvold med flerårige planter (1220)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Forklit (2110)	Hvid klit (2120)
	Grå/grøn klit (2130)	Grårisklit (2170)
	Klitlavning (2190)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandet sø (3160)	Vandløb (3260)
	Surt overdrev* (6230)	Tidvis våd eng (6410)
	Rigkær (7230)	
Arter:	Hedepletvinge (1065)	Havlampret (1095)
	Bæklampret (1096)	Odde (1355)
	Gråsæl (1364)	Spættet sæl (1365)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 11

Fugle:	splitterne (Y)	fjordterne (Y)
	havterne (Y)	tejst (TY)

Da det på tidspunktet for Kystdirektoratets vurdering af ansøgningen ikke er et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, skal Kystdirektoratet gøre opmærksom på følgende:

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, skal myndighederne forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer, f.eks. til etablering af faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål, foretage en såkaldt væsentlighedsvurdering - det vil sige en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området ikke kan udelukkes, skal der foretages en såkaldt konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Viser konsekvensvurderingen, at projektet risikerer at skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at Strandby Havn som udgangspunkt opfylder kriterierne i naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, da havnen ligger bynært placeret. Det er på den baggrund

Kystdirektoratets vurdering, at strandbeskyttelseslinjen kan ophæves på arealet umiddelbart nordvest for havnen, der er en del af matr. nr. 35io Strandby By, Elling, hvori en del af selve havnen indgår.

Arealet, der består af dele af 35eg og 35ee Strandby By, Elling, tilhører private beboelsesejendomme. Det er Kystdirektoratets vurdering, at arealer tilhørende private beboelsesejendomme ikke opfylder kriterierne i naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, for ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, da der ikke er tale om bynære arealer, men derimod om arealer, der udgør en del af den bymæssige bebyggelse i Strandby. Dermed er det ikke arealer, der i naturbeskyttelseslovens forstand ligger mellem byen og havnen. Strandbeskyttelseslinjen kan således ikke ophæves på disse arealer.

For den resterende, nordlige del af det ansøgte areal er det Kystdirektoratets vurdering, at arealet ligger bynært placeret, men adskilt fra havnen af de ovenfor nævnte private beboelsesejendomme. Dermed er der ikke tale om et bynært areal, der ligger omkring havnen, hvorfor arealet ikke kan medvirke til at binde by og havn sammen, hvis strandbeskyttelseslinjen ophæves. Strandbeskyttelseslinjen kan derfor ikke ophæves på den nordlige del af det ansøgte areal.

Kystdirektoratet kan således delvist imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen ved Strandby Havn.

På baggrund af afgørelsen vil Kystdirektoratet ændre strandbeskyttelseslinjens forløb som det fremgår af kortet i figur 3.

Figur 3. Kortudsnittet viser det nye forløb af strandbeskyttelseslinjen ved Strandby Havn som fastlagt af Kystdirektoratet.

FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 4

Skagen Havn

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på et areal ved Skagen Havn, se figur 1.

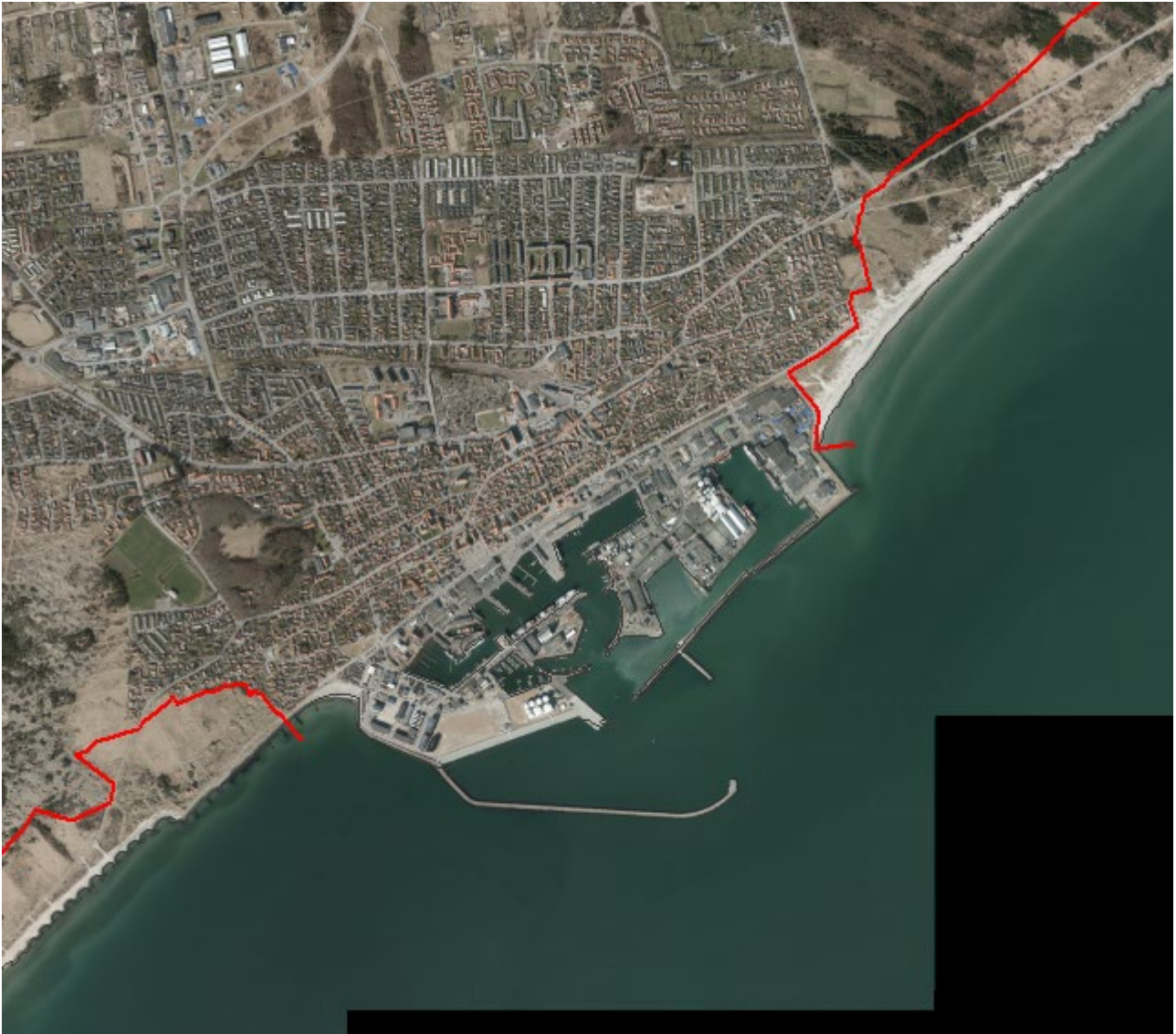

Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen ved Skagen Havn. Det ansøgte areal er markeret med rød.

Sagens oplysninger

Skagen Havn er både en fiskerihavn og lystbådehavn og anvendes til krydstogttrafik. Havnen står over for en større udvidelse, der forventes færdig i 2020.

Selve Skagen Havn er undtaget fra strandbeskyttelse. Skagen Havn ligger i tilknytning til den bymæssige bebyggelse i Skagen, se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Skagen Havn. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø. DN anbefaler med henvisning til, at arealet er fredet og beskyttet natur, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på det ansøgte areal ved Skagen Havn.

Det ansøgte areal er i sin helhed omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6 (Fredning af Skagen Sønderstrand og Fyrbakken i Skagen).

Hele det ansøgte areal er med undtagelse af sandstranden omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (overdrev og hede).

Det nærmeste Natura 2000-område - nr. 1, Skagens Gren og Skagerrak (Habitatområde nr. 1) ligger ca. 1,5 km mod nord.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 1

Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Forklit (2110)
	Hvid klit (2120)	Grå/grøn klit (2130)
	Klithede* (2140)	Havtornklit (2160)
	Grårisklit (2170)	Skovklit (2180)
	Klitlavning (2190)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandet sø (3160)	Vandløb (3260)
Arter:	Marsvin (1351)	

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at Skagen Havn og det ansøgte areal som udgangspunkt opfylder kriterierne i naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, da der er tale om en bynær havn og om et bynært areal, der ligger omkring havnen.

Det ansøgte areal som helhed er imidlertid naturfredet efter naturbeskyttelseslovens kap. 6, og det ansøgte areal er med undtagelse af sandstranden endvidere omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (overdrev og hede). Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på det ansøgte areal.

Kystdirektoratet kan således ikke imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på det ansøgte areal ved Skagen Havn.

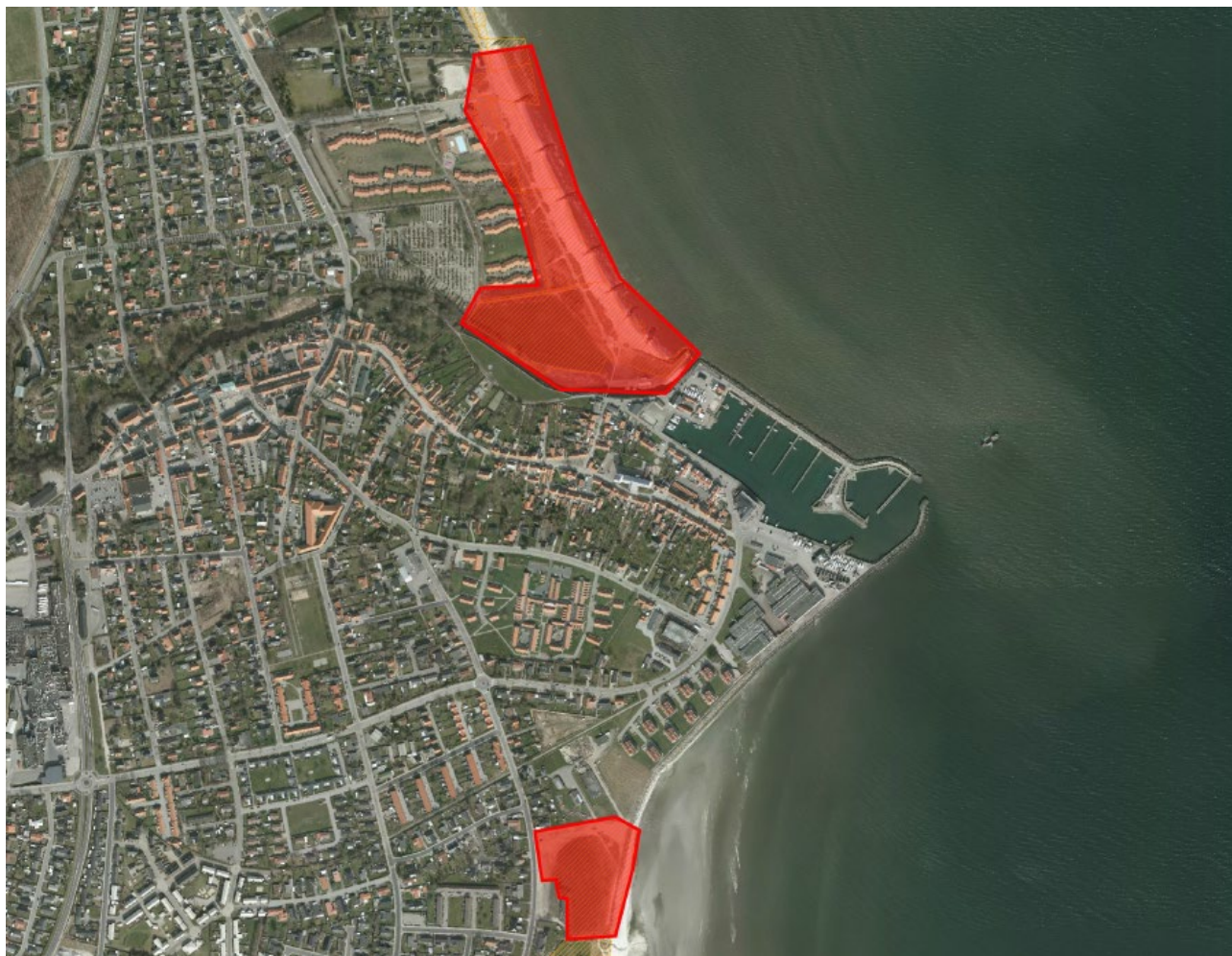
FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 5

Sæby Havn

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på to arealer ved Sæby Havn henholdsvis nordvest for havnen og sydvest for havnen, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen ved Sæby Havn. De ansøgte arealer er markeret med rød.

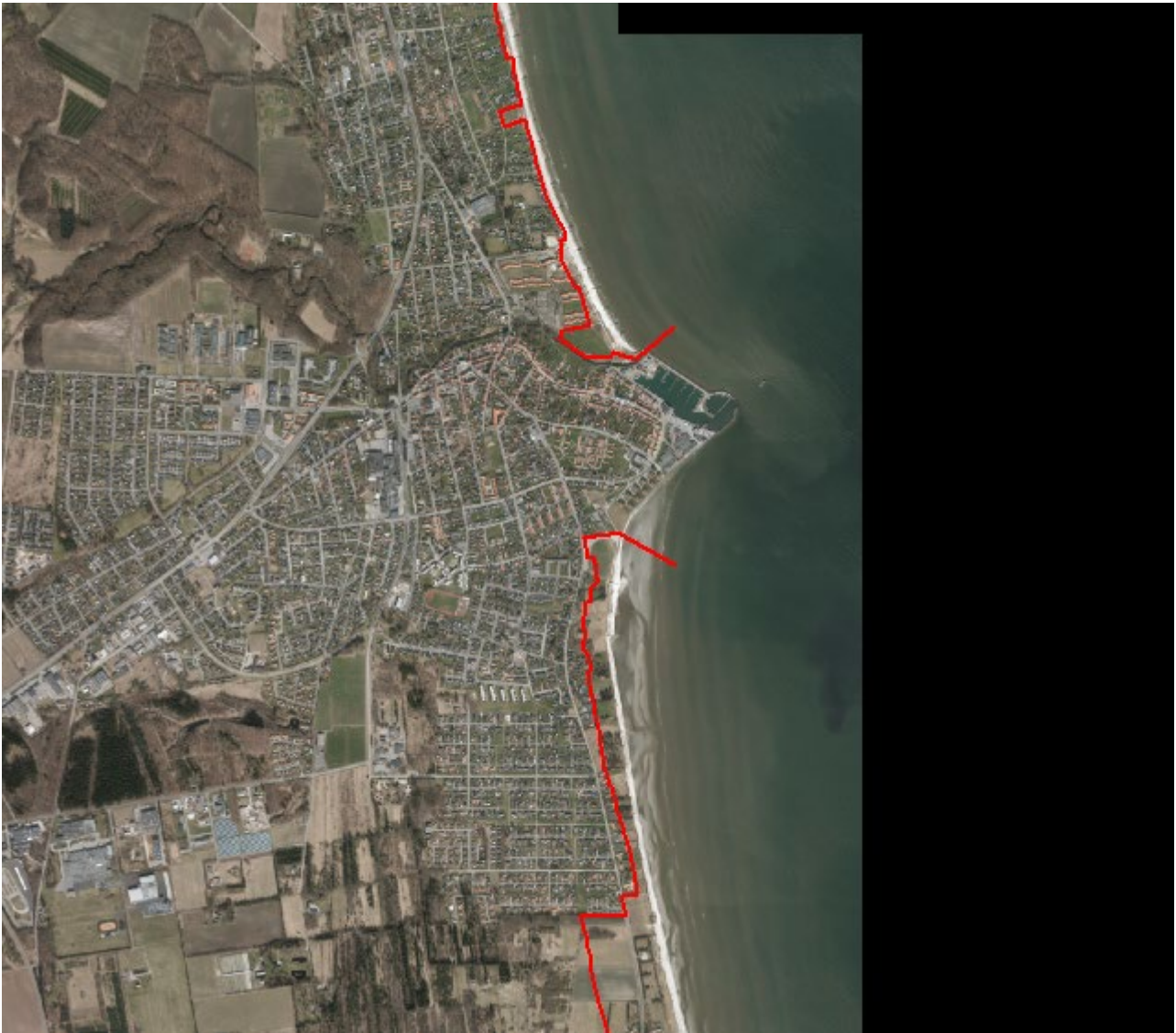
Sagens oplysninger

Sæby Havn ligger i det østlige Vendsyssel ud til Kattegat.

Havnen består af både en fiskeri- og lystbådehavn. I lystbådehavnen er der 194 faste pladser. Om sommeren benyttes den søndre kaj, der giver yderligere 100 pladser. Havnen har desuden spisesteder og en fiskehandler.

Sæby Havn ligger i tilknytning til den bymæssige bebyggelse i Sæby. Selve Sæby Havn er undtaget fra strandbeskyttelse, se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Sæby Havn. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø. DN anbefaler, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på det fredede areal ved Sæby Havn.

Et større areal umiddelbart nord for havnen er omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6 (Fredning af Paradisjorderne, Holmene og Fiskerstien i Sæby).

Mindre dele af de ansøgte arealer nord for havnen er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (mose, overdrev og hede).

Det nærmeste Natura 2000-område - nr. 4, Hirsholmene, havet vest herfor og Ellinge Å's udløb (Habitatområde nr. 4, Fuglebeskyttelsesområde nr. 11, Ramsar-område nr. 8), der ligger ca. 1,7 km mod nord for havnen.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 4		
Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Lagune* (1150)
	Rev (1170)	Boblerev (1180)
	Strandvold med enårige planter (1210)	Strandvold med flerårige planter (1220)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Forklit (2110)	Hvid klit (2120)
	Grå/grøn klit (2130)	Grårisklit (2170)
	Klitlavning (2190)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandets sø (3160)	Vandløb (3260)
	Surt overdrev* (6230)	Tidvis våd eng (6410)
	Rigkær (7230)	
	Hedepletvinge (1065)	Havlampret (1095)
	Bæklampret (1096)	Odde (1355)
	Gråsæl (1364)	Spættet sæl (1365)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 11		
Fugle:	splitterne (Y)	fjordterne (Y)
	havterne (Y)	tejst (TY)

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Sæby Havn ligger i tilknytning til den bymæssige bebyggelse i Sæby, og Kystdirektoratet anser derfor havnen for at ligge bynært placeret.

Arealet sydvest for havnen

Det ansøgte areal ligger henved 500 meter sydvest for havnen omgivet af bymæssig bebyggelse og er således et bynært areal. Arealet er imidlertid ikke et bynært areal, der ligger omkring havnen. Der er således ikke tale om et areal, der ligger mellem by og havn, som forudsat i bemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Det er derfor Kystdirektoratets vurdering, at strandbeskyttelseslinjen ikke kan ophæves på det ansøgte areal.

Arealer nord for havnen

Kystdirektoratet vurderer, at den sydlige del af det ansøgte er bynære arealer, der ligger omkring havnen. Disse arealer er imidlertid omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, og dele af det ansøgte er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (mose, overdrev og hede). Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til lovens § 69, stk. 3, taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på disse arealer.

Den nordlige del af det ansøgte ligger ud til den åbne kyststrækning over en strækning på cirka 400 meter og foran et sommerhusområde, herunder en større bebyggelse med ferielejligheder. Sommerhusområder og feriebybebyggelser i nærheden af et ansøgt areal anses ikke i sig selv for at udgøre en bymæssig

bebyggelse i naturbeskyttelseslovens forstand, da udnyttelsen er ekstensiv sammenholdt med helårsbeboelse. Kystdirektoratet vurderer på den baggrund, at denne del af det ansøgte ikke er bynære arealer, der ligger omkring havnen, hvorfor strandbeskyttelseslinjen ikke kan ophæves på disse arealer.

Kystdirektoratet kan således ikke imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på de ansøgte arealer ved Sæby Havn.

FREDERIKSHAVN KOMMUNE

Bilag 6

Voerså Havn

Ansøgning

Frederikshavn Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer på og ved Voerså Havn, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnittet viser Frederikshavn Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen ved Voerså Havn. De ansøgte arealer er markeret med rød.

Sagens oplysninger

Voerså er et fiskerleje, der ligger ud til Kattegat ca. 12 km syd for Sæby.

Voerså Havn ligger fremskudt ud for kysten og har en 700 meter lang indsejling gennem Voer Å's udløb og ind til Voerså, se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Voerså Havn midt i billedet. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Kystdirektoratet har i forlængelse af Frederikshavn Kommunes ansøgning modtaget en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) lokalafdeling Frederikshavn/Læsø, der generelt fraråder ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er fredede eller omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

En lille del af de ansøgte arealer er omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6 (fredning af Voerså Vandreblok).

En del af de ansøgte arealer er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (mose, strandeng og vandløb).

Voerså Havn og hele det ansøgte areal mellem havn og by ligger i Natura 2000-område nr. 14, Ålborg Bugt, Randers Fjord og Mariager Fjord (Habitatområde nr. 14, Fuglebeskyttelsesområde nr. 2 og 15, Ramsar-område nr. 11). En del af de ansøgte arealer er kortlagt som habitatnaturtypen strandeng.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 14		
Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Flodmunding (1130)
	Vadeflade (1140)	Lagune* (1150)
	Bugt (1160)	Strandvold med enårige planter (1210)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Forklit (2110)	Hvid klit (2120)
	Grå/grøn klit (2130)	Klithede* (2140)
	Grårisklit (2170)	Skovklit (2180)
	Klitlavning (2190)	Enebærklit* (2250)
	Kransnålalge-sø (3140)	Næringsrig sø (3150)
	Brunvandet sø (3160)	Vandløb (3260)
	Tør hede (4030)	Enekrat (5130)
	Tørt kalksandsoverdrev* (6120)	Kalkoverdrev* (6210)
	Surt overdrev* (6230)	Tidvis våd eng (6410)
	Rigkær (7230)	Bøg på mor (9110)
	Bøg på muld (9130)	Ege-blandskov (9160)
	Stilkeke-krat (9190)	Skovbevokset tørvemose* (91D0)
	Elle- og askeskov* (91E0)	
Arter:	Havlampret (1095)	Flodlampret (1099)
	Stavsild (1103)	Odder (1355)
	Spættet sæl (1365)	Mygblomst (1903)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 2		
Fugle:	pibesvane (T)	sangsvane (T)
	lysbuget knortegås (T)	gravand (T)
	bjergand (T)	edderfugl (T)
	sortand (T)	fløjlsand (T)
	hjejle (T)	almindelig ryle (TY)
	splitterne (Y)	havterne (Y)
	dværgterne (Y)	

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 15		
Fugle:	knopsvane (T)	pibesvane (T)
	sangsvane (T)	lysbuget knortegås (T)
	gravand (T)	bjergand (T)
	edderfugl (T)	sortand (T)
	fløjlsand (T)	hvinand (T)
	stor skallesluger (T)	havørn (T)
	kongeørn (Y)	klyde (Y)
	hjejle (T)	splitterne (Y)
	fjordterne (Y)	havterne (Y)
	dværgterne (Y)	

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af

strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er således en grundlæggende betingelse for at ophæve strandbeskyttelseslinjen i henhold til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, at der er tale om en havn, der ligger bynært placeret. Den bymæssige bebyggelse i Voerså ligger i en afstand af cirka 400 meter fra Voerså Havn. Kystdirektoratet finder på den baggrund, at Voerså Havn ikke kan karakteriseres som en bynær havn. Der er således ikke en landskabelig sammenhæng, der gør det muligt at binde by og havn tættere sammen, hvis strandbeskyttelseslinjen ophæves.

Hele det ansøgte område ligger endvidere i et Natura 2000-område, og en del af de ansøgte arealer er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (mose, strandeng og vandløb). En lille del af det ansøgte er endvidere fredet. Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til lovens § 69, stk. 3, yderligere taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på de ansøgte arealer på og ved Voerså Havn.

Kystdirektoratet kan således ikke imødekomme Frederikshavn Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på og ved Voerså Havn.